

place until 1911 and cannot therefore have caused the decrease in the number of Storks.

The history of the Veddam Stork-colony is given here, based on information given by old inhabitants of the village, collected by the author in 1915. In the years preceding 1880 the village consisted of 82 farm-yards and houses, almost all of which were inhabited by storks, varying between one and nine pairs on each house, giving a total of at least 135 (and perhaps 150) pairs. In the period about 1890 89 pairs were left, settled on 29 houses. About 1900 only 50 inhabited nests were found, 1915 only 19, 1933 only one, and in recent years the colony is entirely abandoned.

Some life-habits of the Storks in the large colony are added.

FRA ZO OLOGISK MUSEUM

III.

Ny Forekomst af *Euphagus carolinus* (Müll.) i Grønland.

Amerikanernes "Rusty Blackbird" (*Euphagus carolinus* (Müll.)) er tidligere en Gang truffet i Grønland, idet en Han blev skudt ved Frederikshaab 13. Juli 1889 og sendt til Zoologisk Museum af Kolonibestyrer PETERSEN (H. WINGE: Grønlands Fugle, 1898, p. 297; under Navnet *Scolecophagus ferrugineus* (Gm.)). Under en Gennemgang af Museets Spritsamling fandtes imidlertid endnu et Eksemplar, som var undgaaet Opmærksomheden, da det ikke som vanligt var blevet skindlagt. Dette Stykke er skudt ved Fiskenes i Sydvestgrønland i Juni 1922 og af den kendte Konservator JOHN MØLLER sendt til Museet. Efter Fjerdragstens Farve at dømme er det en adult Hun. Eksemplaret er ført i Tilvækstjournal 3. 8. 1922.

Som Navnet "Blackbird" antyder, ligner denne Art en Sol-sort, men er ikke i Familie med den, idet den hører til Trupialernes Familie (*Icteridae*), der udelukkende hører til i den nye Verden og af hvilken et Antal Arter er truffet i Grønland (*Dolichonyx oryzivorus*, *Icterus galbula*, *Xanthocephalus xanthocephalus*, der alle er meget sjældne Gæster). *Euphagus carolinus* er i sin Udbredelse en højboreal Form, ynglende fra Alaska og det nordlige Labrador til den nordlige Del af U. S. A., tilbringende Vinteren i Størstedelen af U. S. A.

Russisk, ringmærket Ride (*Rissa tridactyla* (L.)) genfundet ved Island.

Gennem Amtmanden paa Færøerne tilsendtes kort før Kri-gen en Ring, der i Begyndelsen af April 1938 var fundet paa en nedlagt Maage af Fisker SAMUEL HANSEN, Nordregöte, Færøerne, da denne var paa Fiskeri sydfor Island. Ringen var russisk og bar Betegnelsen Moskva 51404 E. Efter en Fore-spørgsel i Ringmærkningsinstituttet i Moskva oplystes det efter flere Aars Forløb, at Ringen var sat paa en Redeunge af Ride (*Rissa tridactyla* (L.)) 19. Juni 1937 paa Ynglepladsen paa Øen Charlov, der ligger i Barents Havet lidt udenfor Kola Halv-øen, omtrent paa Midten af den lange Murman Kyst. Opdagel-sen af en russisk Ride sydfor Island er meget interessant. Det er en kendt Sag, at Riden udenfor Yngletiden fortrinvis færdes ude paa det aabne Hav og overvintre i Atlanterhavet ned til det subtropiske Bæltets Nordgrænse, men der er kun publiceret ganske faa Ringfund af Fugle fra det aabne Ocean. Af Gen-meldinger skal de følgende fremhæves, deriblandt de, der viser Overkrydsning af Atlanten: Engelske Ynglefugle er 5 Gange truffet ved Nordamerikas Kyster (Newfoundland, Labrador og Davis Strædet), og en islandsk Ynglefugl er en Gang genfundet ved Nova Scotia, Canada, en norsk Fugl er truffet ved Island, en Vinterfugl fra Belgien er genfundet i Nordnorge, en Yngle-fugl fra Murmankysten er truffet ved Østprøjsen (NIETHAMMER: Handb. Deutsch. Vogelkunde, 3, 1942, p. 407), Ynglefugle fra Vestgrønland (Godthaab) er genfanget ved Newfoundland (3 Stykker) og udfor Holland (BERTELSEN, Medd. om Grønland, 91, Nr. 4, p. 39). De nævnte Fund viser, at der er en livlig Trafik paa Atlanten, Riderne gaar efter Yngletiden gennemgaaende noget mod Syd, men kommer derved ofte langt mod Vest eller Øst og kan endog føres tværs over Atlanten. Det nye Ring-fund fra Havet sydfor Island følger sig naturligt ind i Rækken af de andre og viser at Riderne udenfor Yngletiden kan komme meget langt bort fra Ynglepladsen.

FINN SALOMONSEN.